

Због Прокопа покопали закон

У Србији је примена права плод генетског инжињеринга, насталог укрштањем директних притисака власти, политичког удвориштва и квазиправничког разбојништва, заснованог на принципу да законе треба тумачити у складу са стратешким и маркетиншким приоритетима Владе

Државне институције и јавни функционери требало би бити последњи који крше закон. Напротив, пошто је држава творац закона, она би морала да обезбеди његово поштовање и примену. И да гони оне који га крше. Ипак, у случају тендера за Прокоп управо државни субјекти чине све да прекрше закон, а удружења грађана покушавају да га заштите. Зашто држава крши закон, у овом случају антикорупцијске одредбе Закона о јавним набавкама, ако премијер Вучић стално истиче важност политике чистих руку и борбе против корупције?

Шта се, у ствари, догодило са Прокопом? Септембра 2013. Железнице Србије покренуле су поступак јавне набавке радова на реконструкцији капацитета за пријем, отпрему и управљање саобраћајем возова у железничкој станици Београд Центар – фаза I (познатијој као Прокоп). Процењена вредност набавке износила је 26.000.000 евра. Занимљиво је да је у плану јавних набавки, усвојеном неколико месеци раније, процењена вредност била знатно нижа, 20.250.000 евра, и да нико од надлежних није успео да објасни овај нагли раст вредности радова.

Крајем фебруара 2014. отворене су пристигле понуде и утврђено да је од укупно три, само једна комплетна, тако да се преостале две, суштински, ни не могу сматрати понудама. Реч је била о понуди групе понуђача предвођене Енергопроект опремом, у чијем је саставу била и чешка фирма АЖД Праха д.о.о. Понуђена цена износила је 25.777.138,45 евра. Веома храбро, тек нешто мало испод лимита, као да су знали да ће имати „озбиљну конкуренцију“ са којом ће се такмичити за неколико милиона евра профита.

Заиста, где је нестала конкуренција у овом високопрофитном послу? Како то да из читавог региона, Европе, света, није било баш никога ко би конкурисао за један овако озбиљан посао? Изгледа да смо до одговора дошли тек у последњем чину представе.

Наиме, Топлички центар за демократију и људска права, невладина организација која је решењем Управе за јавне набавке именована за грађанског над-

Надлежни нису објаснили како је вредност радова на станици Прокоп, што је само прва фаза пројекта „Београд на води“, посвећана са 20 на 26 милиона евра

зорника у овом поступку, добила је, након отварања понуда, информацију да је представник понуђача АЖД Праха особа која је у Железницама Србије до септембра 2013. била директор сектора за електротехничке послове, једног од сектора који је имао кључну улогу у припремању пројектног задатка и верификацији главног пројекта. Дакле, иста особа у истом поступку јавне набавке „игра једно полувреме на страни наручиоца а друго на страни понуђача, као на опроштајним утакмицама великих асова. И поред изричите законске одредбе којом се наручилац обавезује да одбије овакву понуду (члан 23. Закона о јавним набавкама), Железнице Србије доносе одлуку о додели уговора!

Да зло буде веће и ствари јасније, након захтева за заштиту права који је грађански надзорник поднео Комисији, ова институција, задужена за регуларност јавних набавки, доноси одлуку којом захтев одбија и „озакоњује“ брутално кршење закона.

Зашто је одлука Комисије морала бити таква каква јесте није тешко разумети. Два су главна разлога. Први, у Србији је примена права плод генетског инжињеринга, насталог укрштањем директних притисака власти, политичког удвориштва и квазиправничког разбојништва, заснованог на принципу да, у случају правних недоумица, а нарочито

тамо где их нема и где је све потпуно јасно, законе треба тумачити у складу са стратешким и маркетиншким приоритетима Владе. Наравно, превасходно маркетиншким.

Други, који је више први и од првог, је тај што је изградња Прокопа прва фаза изградње „Београда на води“, а град на води је једно од главних предизборних обећања актуелног премијера и залог његовог пријатељства са блискоисточним бизнис партнером. Пријатељство, разуме се, не ваља кварити, али га никако не треба хранити безакоњем, неконтролисаним расипањем јавних ресурса, потчињавањем и понижавањем институција, уништавањем и оно мало идеје о слободном тржишту и обмањивањем сопственог народа. У противном, све и да Београд, предвођен Прокопом, никне из воде, Србија ће завршити у муљу и блату. **НИН**

